

Samþykkt þessi, sem gerð er samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um 99 lax- og silungsveiði, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftir- 10. ágúst breytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 10. ágúst 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

H A F N A R R E G L U G E R ð

100

10. ágúst

fyrir Ísafjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Ísafjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá hinum svonefndu Innribásam á Kirkjubólshlíð í svokallaðan Urtustein á Eyrarhlíð. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu á alla vegu meðfram firðinum.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Ísafjarðar hefur á hendi stjórn hafnarmálefna, undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

Hafnarnefndin hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Bæjarstjóri er hafnarstjóri, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri í samráði við hafnarnefnd. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir. Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

100

10. ágúst

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dveljast á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru framkvæmd.

6. gr.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld og ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Áliti hafnarstjóri að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Skip, sem hafa meðferðis eldfim efni, skulu á daginn hafa rautt flagg á fram-siglutoppi, en rautt ljós á nóttum.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þetta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með hans leyfi.

9. gr.

Ekki má kasta útbyrðis fiskúrgangi, kjölfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út á höfnina.

Í lögsagnarumdæmi Ísafjarðar má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki við höfnina, né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi bæjarstjórnar komi til.

IV. KAFLI

Um hafnsögu.

10. gr.

Ekkert skip, sem er stærra en 30 smálestir brúttó, má sigla inn eða út úr innri höfninni, leggja að eða frá bryggju, eða flytja sig til á innri höfninni, nema undir stjórn hafnsögumanns. Undanþegin eru öll fiskiskip, er heima eiga á Ísafirði eða stunda þaðan veiðar, svo og bátur sá, sem heldur uppi ferðum um Ísafjarðardjúp með styrk úr ríkissjóði. Hafnsögumanni er heimilt að banna allar samgöngur við skip, áður en hann hefur lokið starfi sínu um borð.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða er til að ætla, að sóttætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að um borð í skipinu sé fylgt reglum þeim, sem settar eru í lögum gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

11. gr.

Hvert skip, sem ætlar til Ísafjarðar og ber að nota hafnsögumann, skal, er það kemur inn á línu, er hugsast dregin úr Arnardal í Velli, gefa merki um, að það óski hafnsögumanns, og skal hafnsögumaður þá fara út í skipið svo fljótt sem unnt er.

Hafnsögumaður má ekki yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyrri en 100 það er lagzt við festar á höfninni, enda ber skipinu að sjá honum fyrir fæði meðan 10. ágúst hann dvelst um borð.

12. gr.

Laun hafnsögumanna greiðast úr hafnarsjóði Ísafjarðarkaupstaðar. Hafnarsjóður leggur til hafnsögubát og önnur nauðsynleg tæki, svo og aðstoðarmann, ef þörf er á.

V. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

13. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmanna hafnarinnar um, hvar þau megi liggja eða leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjum, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggjast svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmönnum hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi úr höfninni, og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

14. gr.

Í sérhverju skipi (að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauis í lægi í höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

15. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða festarstólpana. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggjar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

16. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarvirkjum stafi hætta af því.

Ekki má hleypan vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

17. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

VI. KAFLI

Um notkun bryggna og bólvirkja.

18. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggjur og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip að öðru jöfnu, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggja þar fyrir, og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að álitni hafnarstjóra, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarstjóri vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álitni hann það nauðsynlegt veðurs vegna.

19. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, er nær liggja.

20. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bólvirkis, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Kjölfestu má eigi láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarstjóri vísar til.

21. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

22. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðvum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hann krefst þess.

VII. KAFLI

Um notkun bátahafnarinnar.

23. gr.

Bátahöfnin á Ísafirði er fyrst og fremst ætluð til afnota fyrir innanbæjarskip og báta, sem fiskveiðar stunda á Ísafirði og leggja þar upp afla sinn, eða eru í stöðugum flutningum milli Ísafjarðar og annarra hafna. Þar næst fyrir innanbæjarskip og báta, sem fiskveiðar stunda og leita þar hafnar eða hafa þar viðdvöl, þótt þau leggi upp afla sinn annars staðar um stundarsakir eða að staðaldri. Þar næst fyrir utanbæjarskip og báta, sem gerð eru út frá Ísafirði og leggja þar upp afla sinn. Þar næst fyrir önnur skip, eftir því sem rúm leyfir.

Verði meiri aðsókn fiskiskipa að notkun bátahafnarinnar en rúm leyfir að við verði komið, fer um rétt skipa og báta til afnota af henni í þeirri röð, sem að framansögðu, og skal auka við skrána eða fella úr henni, jafnóðum og tilefni gefst til. Hafnarstjóri og hafnarnefnd skera úr ágreiningi. 10. ágúst

Þó er öllum skipum og bátum heimilt að leita skjóls í bátahöfninni í óveðrum, eftir því sem rúm frekast leyfir.

24. gr.

Hafnargjaldkeri og hafnarvörður skulu halda skrá í fjórum flokkum yfir þau fiskiskip og báta, sem sérstakan rétt hafa til afnota af bátahöfninni samkvæmt framansögðu, og skal auka við skrána eða fella úr henni, jafnóðum og tilefni gefst til. Hafnarstjóri og hafnarnefnd skera úr ágreiningi.

25. gr.

Verði hlé á veiðum einstakra fiskiskipa og báta svo að vikum skiptir, vegna bilana, viðgerða eða af öðrum ástæðum, er eigendum skylt að taka þau úr bátahöfninni til geymslu annars staðar meðan á hléinu stendur, ef hafnarvörður óskar þess.

26. gr.

Önnur afnot af bátahöfninni en þau, er fiskveiðar varða, svo sem ferming og afferming vara, viðlega vegna viðgerða, geymsla skipa, sem ekki eru í notkun um stundarsakir eða til langframa o. s. frv., eru því aðeins heimil, að til komi leyfi hafnarvarðar hverju sinni. Öll slík leyfi gilda aðeins til bráðabirgða, eða þar til hafnarvörður ákveður annað.

27. gr.

Við alla notkun bátahafnarinnar eru notendur skyldir að hlýða fyrirmælum hafnarstjóra eða trúnaðarmanns hans, svo sem um legu skipa og báta, tilfærslu þeirra á höfninni og brottflutning úr henni, svo og hvar afli þeirra, veiðarfæri og annað er lagt á land, enn fremur um geymslu á afla, veiðarfærum og öðru á landi hafnarinnar o. s. frv.

Notendum er einnig skylt að gæta alls þrifnaðar við notkun bátahafnarinnar, og ber þeim að flytja burtu allan fiskúrgang og önnur óhreinindi, er berast kunna á land hafnarinnar af þeirra völdum.

Um vanrækslu á síðastnefndu atriði gilda ákvæði 21. greinar. Á sama hátt gilda um alla notkun bátahafnarinnar öll önnur ákvæði þessarar reglugerðar, eftir því sem við á.

VIII. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

28. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi, og skal leyfið bundið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp, ef það sekkur eða láta sprengja það sundur, svo að það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarnefnd ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli vera fyrir komið. Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

Nú sannar eigandi geymsluskipis með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hættu af hvað leka snertir, þótt það sé mannlaut, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu

100 og láta það liggja, án þess að menn séu á því, á þeim tíma árs, er ekki verður
10. ágúst heimtað ljós á skipum.

Á öðrum árstímum skulu á geymsluskipum vera að minnsta kosti tveir varðmenn, sem hafnarstjóri tekur gilda, skal tendra ljós á skipunum, sýna dagmerki og gera hljóðbendingar eftir þeim reglum, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja við akkeri.

Ljós skulu tendruð á öðrum skipum, sem liggja í lægi, eftir þeim sjóferðareglum, er um slíkt gilda og enn fremur þegar hafnarstjóri krefst þess.

29. gr.

Meðan skip liggur mannaust í lægi skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipi, sem lagt er í lægi, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur er á Ísafirði og tekið hefur að sér að hafa umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um, að þeim verði fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

Eigendum geymsluskipa og annarra skipa, sem lagt er í lægi, skal skylt að flytja skip sín úr stað, ef hafnarnefnd krefst þess.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum, sem lagt er í lægi í höfninni.

IX. KAFLI

Um hafnargjöld á Ísafirði.

1. Lestagjald.

30. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip og önnur vélskip, ferjur og hvers konar fleytur, stærri en 12 smálestir brúttó, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða kjölfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

31. gr.

- a. Skip, 12 smálesta brúttó og stærri, sem eru eign búsettra manna á Ísafirði og skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 2 krónur fyrir hverja brúttó smálest.

Fari þessi skip millilandaferðir, verða þau gjaldskyld undir c-lið greinarninnar, og má þá endurgreiða nefnt gjald hlutfallslega fyrir þann tíma, sem millilandaferðin tekur eða ferðirnar, ef þeim er haldið áfram óslitið. Tímann skal reikna frá þeim degi, er skip lætur úr höfn og til þess dags, er það kemur aftur úr ferðinni, — eða úr síðustu ferðinni, ef farnar eru fleiri en ein og óslitið.

- b. Önnur innlend fiskiskip, 12—50 brúttó smálestir, greiða 60 aura fyrir hverja brúttó smálest, í hvert skipti, er þau koma til hafnar, en eigi skulu þau þó greiða lestagjald þetta oftast en tvisvar í sama mánuði, þótt þau komi oftast til hafnar.
- c. Öll önnur skip, sem til hafnar koma (nema þau, sem undanþegin eru lestagjaldi), skulu greiða 120 aura lestagjald fyrir hverja nettó smálest í hvert skipti, er þau koma til hafnar. Strandferðaskip ríkissjóðs greiði þó aðeins 80 aura lestagjald.

- d. Ef skip, sem siglir eftir fyrir fram auglýstri áætlun, kemur aftur áður en liðnir eru 7 dagar frá því að það hafnaði sig síðast í höfninni, greiðir það eigi lestagjald í það skipti. **100** 10. ágúst
- e. Hafi skip, gjaldskytt samkvæmt c-lið, legið á höfninni í 14 daga, skal það greiða hálf lestagjald að nýju fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim. Hafi skip verið tekið á land til viðgerðar, telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi, né heldur sá tími, er skip liggja í höfn vegna þess að hafís lokar henni.
- f. Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip ríkissjóðs, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem eru gerð út til vísindalegra rannsókna, skip, sem sanna fyrir sjórétti að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjóskemmda og skip, sem eingöngu leita hafnar vegna veikinda. Innlend fiskiskip, sem leita hafnar til losunar á afla, greiði hálf lestagjald samkvæmt c-lið.

2. Ljós gjald.

32. gr.

Öll skip, sem koma til hafnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí og lestagjald greiða, skulu greiða ljósgjald þannig:

- Skip, sem um getur í 31. gr. a., greiði 40 krónur á ári fyrir fyrstu 30 brúttó smálestir og 100 aura á hverja brúttó smálest þar fram yfir.
- Skip, sem um getur í 31. gr. b., greiði ljósgjald í hvert skipti, sem þau koma til hafnar, en þó eigi oftari en tvisvar í mánuði: 10 krónur fyrir fyrstu 30 brúttó smálestir og 20 aura fyrir hverja brúttó smálest þar fram yfir.
- Öll önnur skip greiði 20 aura fyrir hverja nettó smálest, þó aldrei meira en 90 krónur í hvert skipti.

3. Bryggjugjald og bólvirkjagjald.

33. gr.

Hvert skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju hvar sem er í höfninni eða að skipi, sem liggur við bólvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa.

Gjöldin skulu vera sem hér segir:

- Bátar og skip, 12 smálestir að stærð og þar yfir, sem eru eign manna búsettra á Ísafirði og skrásett þar, greiði 4 krónur af hverri brúttó smálest á ári. Fari þau skip í millilandasiglingar, greiði þau auk þess bryggjugjald eins og aðkomuskip, meðan á þeim siglingum stendur, reiknað frá þeim degi, er undirbúningur slíkra siglinga hefst.
- Öll aðkomuskip greiði 30 aura af hverri nettó smálest fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta af hálfum sólarhring. Minnsta gjald skal þó vera 20 krónur í hvert sinn.

Liggi þau skip utan á öðru skipi, greiði þau hálf gjald. Sama máli gegnir, ef þau liggja við bryggjur eða birgðaskip, sem eru eign einstakra manna eða fyrirtækja. Sama máli gegnir um þau aðkomuskip, sem fiskveiðar stunda og gerð eru út frá Ísafirði, eða leita þar hafnar til losunar á afla til sölu eða verkunar á staðnum. Minnsta gjald skal þó ávallt vera 20 krónur í hvert sinn.

Varðskip og björgunarskip eru undanþegin bryggjugjaldi, nema þegar þau flytja vörur eða farþega og taka gjald fyrir.

- Fyrir sérstaka notkun á bryggjum, bólvirkjum og uppfyllingum, svo sem aðgerð á fiski, flökun, fiskverkun, síldarsöltun, vörugeymslu o. fl., skal hafnarnefnd ákveða sérstakt gjald eða semja við viðkomandi aðila.

Hafnarvörður tilkynni hafnargjaldkera jafnóðum um öll slík afnot.

4. Bátahafnargjald.

34. gr.

Sérstakt árlegt gjald skal greiða fyrir notkun bátahafnarinnar. Árgjaldið greiða öll þau skip, sem skrásett eru á Ísafirði og fiskveiðar stunda og auk þeirra þau skip önnur, sem unnt er að veita afnotarétt að bátahöfninni, samkvæmt VII. kafla og tekin hafa verið á skrá þá, er um getur í 24. gr. Skip þau, sem ekki hafa verið tekin á nefnda skrá, en nota bátahöfnina, greiða samkvæmt c-lið þessarar greinar. Greiðslur þessar skulu vera þannig:

- a. Skip skrásett á Ísafirði greiði 5 krónur af hverri brúttó smálest árlega, en minnst 25 krónur.

Fari þau skip í millilandasiglingar, má endurgreiða bátahafnargjaldið hlutfallslega fyrir þann tíma, sem þau greiða sama bryggjugjald og aðkomuskip (sjá 33. gr.).

- b. Skip skrásett utan Ísafjarðar greiði 10 krónur af hverri brúttó smálest árlega, en minnst 50 krónur.
- c. Skip, sem ekki hafa verið tekin á skrá þá, sem um getur í 24. gr., skulu, hvort sem þau eru skrásett á Ísafirði eða eigi, greiða fyrir afnot bátahafnarinnar í hvert skipti, sem þau leita þar skjóls, afgreiðslu eða dvalar, sama gjald og krafizt er af utanbæjarskipum fyrir afnot af bryggjum og bólvirkjum.

Gjöld þessi innheimtast á sama hátt og önnur hafnargjöld og renna í hafnarsjóð.

35. gr.

Gjaldskyld til bátahafnarinnar eru öll þau skip, sem tekin hafa verið á skrá þá, er um getur í 24. og 34. gr. Að öðru leyti telst það gjaldskyld notkun bátahafnarinnar, að bátar eða skip leggist við landfestar í höfninni, eða utan á önnur skip, leggi þar upp afla sinn eða flutning, eða taki um borð flutning, veiðarfæri, olíu, beitu c. s. frv. Bátar, er nota höfnina, hafa leyfi til að hafa flutning sinn eða annað það, er þeim tilheyrir, liggjandi á landi hafnarinnar allt að einum sólarhring, án þess að greiða sérstakt gjald fyrir, þó því aðeins, að hafnarstjóri eða trúnaðarmaður hans telji það eigi til ógreiða fyrir aðra notkun hafnarinnar og banni það þess vegna. Um gjald fyrir notkun bólvirkja og uppfyllingar bátahafnarinnar gildir að öðru leyti sama og um aðrar bryggjur og bólvirki hafnarinnar.

5. Hafnsögugjald.

36. gr.

Öll skip, sem stærri eru en 30 brúttó smálestir, skulu, hvort sem þau þá nota hafnsögumann eða ekki, vera skyld til að greiða hafnsögugjald í fyrsta skipti á hverju ári, er þau koma á höfnina og leggjast við festar innan hafnarmerkja, sjá 1. gr.

Komi skip oftar á sama ári og fari ekki nema á ytri höfnina, skal það eigi greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann. Innri höfnin er Pollurinn og Sundin innan við Kaldáreyri.

Herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip ríkissjóðs, skemmtiferðaskip og skip, sem sérstaklega eru tilgreind í 10. gr., eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

37. gr.

Hafnsögugjald skal greiða samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

- a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar 150 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó smálestir og 40 aura fyrir hverja nettó smálest frá 100—3000 smálestir og 10 aura fyrir hverja nettó smálest þar yfir.

- b. Fyrir leiðsögn frá höfninni 150 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó **100** smálestir og 20 auru fyrir hverja nettó smálest frá 100—3000 smálestir og 10. ágúst 5 auru fyrir hverja nettó smálest þar yfir.
- c. Fyrir færslu skipa um höfnina:
150 krónur fyrir skip innan við 100 nettó smálestir, 200 krónur fyrir skip 100—500 nettó smálestir og 300 krónur fyrir skip stærri en 500 nettó smálestir.
- d. Fiskiskip, sem leita hafnar vegna óveðurs, til viðgerðar, vistatöku, vegna slysa eða veikinda, eða til losunar á afla, greiði hálf t Hafnsögugjald.

6. Vörugjald.

38. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

39. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf t vörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda séu þær ákveðnar það samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert vörugjald.

40. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
- Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- Innlend nýmjólk og rjómi, sem flyzt til hafnarinnar.
- Afli skipa, lagður á land, þegar skip kemur úr veiðiför.
- Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

41. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikninga vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

42. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiðist eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

43. gr.

Vörugjaldskrá.

- flokkur. Gjald 45 aurar fyrir hver 100 kg:
Saumur alls konar, stál og stálvörur, stálvír.

- 100** 2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:
10. ágúst Fiskbein, olía (fuel), sement, kol og koks, salt.
3. flokkur. Gjald 90 aurar fyrir hver 100 kg:
Fiskur ísvarinn, saltfiskur óverkaður.
4. flokkur. Gjald 120 aurar fyrir hver 100 kg:
Beita alls konar, fiskimjöl, fóðurmjöl, freðsild, garðávextir, harðfiskur, hraðfrystur fiskur, kartöflur, kálmeti, korn og mjölvara, saltfiskur verkaður, síldarmjöl, skreið.
5. flokkur. Gjald 150 aurar fyrir hver 100 kg:
Áburður tilbúinn, hey, kjöt alls konar, lýsi, múrhúðunarefni, mör, mór, sykur alls konar, tólg, vikursteinn, þakhellur.
6. flokkur. Gjald 180 aurar fyrir hver 100 kg:
Steinolía, hráolía.
7. flokkur. Gjald 300 aurar fyrir hver 100 kg:
Benzín, fiskilínur, fiskumbúðir, gærur, garnir, gashylki, hvalfeiti, hessian, hampgarn, hrogn, járn alls konar, járnþípur, jurtafeiti, smurningsolíur, reiðingur, smjörlikisolíur, skinn (hörð), strigapokar, tvistur, ull, ullarballar.
8. flokkur. Gjald 450 aurar fyrir hver 100 kg:
Akkeri, bárujárn, blý, brauðvörur, bækur, hevvinnsluvélar, kaðlar, kitti, kalk, korkur, kex, krossviður, linoleum, miðstöðvarkatlar, miðstöðvarofnar, miðstöðvarvarahlutir, menja, málning alls konar, net og nætur, plógar, pappír, smjör, smjörliki, timbur (eftir þyngd), tjara, vír, vírnet, vélar alls konar, varahlutir til véla, þakpappi, önglar, þvottapottar með eldstó.
9. flokkur. Gjald 750 aurar fyrir hver 100 kg:
Eldavélar og tilheyrandi, gólf- og veggflísar, gúmmí, gúmmískófatnaður, herfi, olíufatnaður, veggfóður.
10. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 10 kg:
Grænsápa, járnkeðjur, lakk, lím, leður og leðurvörur (algengar), litarvörur þungar, meðalálýsi, tin, zink, öl og gosdrykkir, ölgerðarvörur.
11. flokkur. Gjald 90 aurar fyrir hver 10 kg:
Ávextir þurrkaðir, ávextir nýir, barnakerrur, blek, blikkvörur, baðlyf, bökunardropar, brýni, hurstavörur, essensar, eldhúsáhöld, fuglar, gips, gerduft, gerefni, gólfklútar, glervörur alg., handkerrur, hestakerrur, hjólbörur, hverfisteinar, iðnaðarvörur smærri, járnvörur smærri (skrár, lamir etc.), krydd alls konar, kaffi og kaffibætir, krít, leirvörur alg., lyfjavörur, niðursuðuvörur, nýlenduvörur, prjónavélar, rúðugler, rúsínur, sýrur, sóði og aðrar hreinlætisvörur, saumavélar, skilvindur, sveskjur, sundmagi hertur, skó- og gólfáburður, prentsverta, tómatar, verkfæri alls konar.
12. flokkur. Gjald 150 aurar fyrir hver 10 kg:
Bólstrunarefni, eldspýtur, húsgögn, húsgagnaáburður, jólatré, rafgeymar.
13. flokkur. Gjald 225 aurar fyrir hver 10 kg:
Fatnaður alls konar, glervörur til skrauts, grammófónar, hljóðfæri smærri, hljómplötur, kakaó, leirvörur til skrauts, leðurvörur til skrauts, ljósmynda- vélar, ljósmyndavörur, leikföng, mælar, mjólkurduft, peningaskápar, rafmagns- vörur, rafmagnsáhöld, skrifstofuáhöld, skófatnaður (ekki gúmmí), símaáhöld, sportvörur, skot, skotfæri, sprengiefni, súkkulaði, sýnishorn o. þ. h., te, við- tæki og hátalarar, viðtækjaefni, vefnaðarvörur, úr og klukkur.
14. flokkur. Gjald 300 aurar fyrir hver 10 kg:
Dúnn, fiður, hárvötn, snyrtivörur, skartgripir, spíritus, tóbak og tóbaks- vörur, vínföng, ilmötn.

Ýmislegt.

100

10. ágúst

Dráttarvélar (Tractors), hver	kr.	75.00
Flygel (2.25 hver 10 kg), teningsfet	—	0.75
Húsgögn (1.50 hver 10 kg), teningsfet	—	0.45
Herpinótabátar, hver	—	75.00
Jeppar og fólksbifreiðar, hver	45—	70.00
Kindur, hver	—	3.00
Loðdýr, hvert	—	7.50
Mótorhjól, hvert	—	7.50
Oliugeymar, teningsfet	—	0.45
Orgel og Harmonium (2.25 hver 10 kg), teningsfet	—	0.75
Píanó, teningsfet	—	0.75
Reiðhjól venjuleg, hvert	—	3.00
Stórgripir, hver	—	8.00
Skip (smærri bátar), hvert	25—	40.00
Sild krydduð, söltuð ný, hver tunna	—	1.50
Sild til bræðslu, mál	—	0.75
Vinnuvélar stórvirkar:		
Jarðýtur, skurðgröfur, vegheflar, vélskóflur o. þ. h., hver	—	100—150.00
Vörubifreiðar, hver	—	50—75.00
Timbur, teningsfet	—	0.45
Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir hvernig flokka skuli, ákveður hafnarstjóri eða hafnarnefnd.		
Lægsta vörugjald í öllum flokkum er kr. 2.00.		

7. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

44. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 20 aura af hverri smálest af nettóstærð skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 15 krónur um sólarhringinn.

Undanþegin þessu gjaldi eru skip, sem eiga heima á Ísafirði.

45. gr.

Fyrir geymsluskip, sem lagt er í lægi á höfninni, samkvæmt 28. gr., greiði eigandi árgjald 75 aura af brúttó smálest.

46. gr.

Fyrir uppsátur skipa og báta greiðist árgjald miðað við brúttóstærð sem hér segir: Allt að 5 smálestum 20 krónur, 6—12 smálesta 50 krónur, 13—50 smálesta 100 krónur, stærri skipa 200 krónur.

47. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða 50 aura fyrir hvern fermetra lands, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burt innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir eða brot úr þeim. Gjald fyrir mikið vörumagn fer eftir samkomulagi.

48. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

49. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert sinn.

50. gr.

Utanbæjarbátar — minni en 12 smálestir brúttó — greiða sem hafnargjald, bryggjugjald og ljósgjald 20 krónur í hvert skipti, sem þeir koma til hafnar, eða 100 krónur í eitt skipti fyrir öll á ári.

Bátar, sem eiga heima á Ísafirði, greiða 30 kr. árlegt gjald.

Undanþegnir þessu gjaldi eru bátar, sem aðeins eru hafðir í ferðir til heimilisparfa.

Hafnarvörður tilkynni hafnargjaldkera jafnóðum um öll afnot hafnar og hafnarmannvirkja samkvæmt þessum kafla.

X. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

51. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

52. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds, bryggjugjalds, hafn-sögugjalds, vitagjalds, fjörugjalds og kjölfestugjalds. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, sem skipum ber að greiða.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipum, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjald-dagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

53. gr.

Gjald fyrir vörur, sem getur um í 47. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans hér, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

Leigu samkvæmt 48. gr. greiðir samningsaðili. Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

54. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki, og hafa þau forgangs-rétt sem opinber gjöld. Enn fremur skulu öll skipagjöld tryggð með lögveði í skipi og gangi það veð í 2 ár fyrir sanningsveðskuldum.

XI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

55. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfn- **100**
 inni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðast af tveimur óvilhöllum, **10. ágúst**
 dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en
 gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfir-
 mat skal fara fram af fjórum óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við
 yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt
 meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti
 greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

56. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglu-
 gerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann
 setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

57. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglu-
 stjóra, nema hann sanni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafn-
 arinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

58. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa
 stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans sam-
 kvæmt 14. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skips-
 höfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

59. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10 þús. kr., nema þyngri
 refsing liggji við samkvæmt almennum lögum.
 Sektirnar renna í hafnarsjóð Ísafjarðar.

60. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og
 lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948, um breyting á
 þeim lögum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim,
 sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðar-
 kaupstað, nr. 64 24. apríl 1946, ásamt síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 10. ágúst 1955.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.